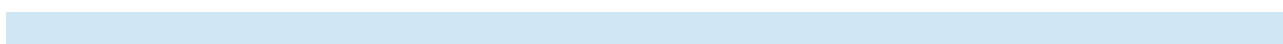

എന്റെ പ്രിയ കവിതകൾ

ഉള്ളടക്കം

ആ പൂമാല.....	2
ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള.....	
ഐക്യഗാഥ.....	7
ഉള്ളൂർ എസ് പരമേശ്വരയ്യർ.....	
കുട്ടിയും തള്ളയും.....	8
കുമാരനാശാൻ.....	
മിന്നാമിനുങ്ങ്.....	10
കുമാരനാശാൻ.....	
ഓമനേ നീയുറങ്ങി!.....	12
ഉള്ളൂർ എസ് പരമേശ്വരയ്യർ.....	
പൂക്കാലം.....	13
കുമാരനാശാൻ.....	
പ്രേമസംഗീതം.....	15
ഉള്ളൂർ എസ് പരമേശ്വരയ്യർ.....	
സങ്കീർത്തനം.....	18
കുമാരനാശാൻ.....	
സൗന്ദര്യലഹരി.....	20
ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള.....	

ആ പൂമാല

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപ്പിള്ള¹

ആരു വാങ്ങ,മിന്നാരു വാങ്ങുമീ-
യാരാമത്തിന്റെ രോമാഞ്ചം? . . . . '
അപ്രമേയ വിലാസലോലയാം
സുപ്രഭാതത്തിൻ സുസ്നീതം
പൂർവ്വദിംശുവത്തിങ്കലൊക്കെയും
പൂവിതളൊളി പൂശുമ്പോൾ,
നിദ്രയെന്നോടു യാത്രയുംചൊല്ലി
നിർദ്ദയം വിട്ടുപോകയാൽ
മന്ദചേഷ്ടനായ് നിന്നിരുന്നു, ഞാൻ
മന്ദിരാങ്കണവീഥിയിൽ.
എത്തിയെങ്കാതി,ലപ്പൊഴു,തൊരു
മുഷസംഗീതകന്ദളം....
'ആരു വാങ്ങ,മിന്നാരു വാങ്ങുമീ-
യാരാമത്തിന്റെ രോമാഞ്ചം? . . . . '

പച്ചപ്പൽക്കൊടിത്തുമ്പിൽത്തഞ്ചുന്ന
കൊച്ചുമാണിക്യക്കല്ലുകൾ
ഞാനറിഞ്ഞതില്ലെന്നുകൊണ്ട,നൊൻ-
മാനസം കവർന്നീലൊട്ടും.
അല്ലെങ്കിൽ ചിത്തമെ,ങ്ങതാ ഗാന-
കല്ലോലത്തിലലിഞ്ഞല്ലോ!
ഗാനമാലികേ, വെൽക, വെൽക, നീ
മാനസോല്ലാസദായികേ!

1 മനുഷ്യനെന്ന നിലയിലും കവിയെന്ന നിലയിലും മറ്റുള്ള മലയാളകവികളിൽനിന്നു തികച്ചും ഒറ്റപ്പെട്ട നിൽക്കുന്നു മഹാകവി ചങ്ങമ്പുഴ. മലയാളത്തിന്റെ ഈ പ്രിയപ്പെട്ട കവി 1911 ഒക്ടോബർ 10-ന് ജനിച്ചു. ജന്മദേശം ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽപ്പെട്ട (ഇപ്പോൾ എറണാകുളം ജില്ലയിൽ) ഇടപ്പള്ളിയാണ്. ഇടപ്പള്ളി ചങ്ങമ്പുഴത്തറവാട്ടിലെ ശ്രീമതി പാറുക്കുട്ടിയമ്മയാണ് മാതാവ്. തെക്കേടത്തു വീട്ടിൽ രാമൻ മേനോൻ പിതാവും.

ഇത്രനാളും നകർന്നതില്ല ഞാ-
നിത്തരമൊരു പീയൂഷം.
പിന്നെയും, മതാ, തെന്നലിലൂടെ
വന്നിടുനുണ്ടെന്നാനന്ദം.....
'ആരു വാങ്ങുമിന്നാരു വാങ്ങുമീ-
യാരാമത്തിന്റെ രോമാഞ്ചം? . . . . '

നന്മലരായ് വിരിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത
പൊന്തുകളുമേ, ധന്യ നീ!
തിന്മതൻ നിഴൽ തീണ്ടിടാത്തുള്ള
നിർമ്മലത്വമേ, ധന്യ നീ!
പുഞ്ചിരിക്കൊള്ളും വാസന്തശ്രീ നിൻ-
പിഞ്ചുകൈയിലൊതുങ്ങിയോ?
മാനവന്മാർ നിൻ ചുറ്റുമായുടൻ
മാലികയ്ക്കായ് വന്നെത്തിടാം.
ഉത്തമേ, നിൻ മുഖത്തു നോക്കുമ്പോ-
ളെത്രചിത്തം തുടിച്ചിടാ!
ഹാ, മലീമസമാനസർപോലു-
മോമനേ, നിന്നെക്കാണുമ്പോൾ
പൂതചിത്തരാശ്ശീരുമാറുള്ളോ-
രേതുശക്തി നീ, നിർമ്മലേ?
നിൽക്ക, നിൽക്ക, ഞാൻ കാണട്ടേ നിന്നെ,
നിഷ്കളങ്കസൗന്ദര്യമേ!
'ആരു വാങ്ങുമിന്നാരു വാങ്ങുമീ-
യാരാമത്തിന്റെ രോമാഞ്ചം? . . . . '

രാജപാതയിൽ, പൊന്നുഷസ്തപോൽ,
രാജിച്ചിടീനാൾ ബാലിക.
സംഖ്യയില്ലാതെ കൂടിനാർ ചുറ്റും
തങ്കനാണയം തങ്കവോർ.
ആശയുൾത്താരിലേവനുമുണ്ടാ-
പ്പേശലമാലയും വാങ്ങുവാൻ.
എന്തതിൻ വിലയാകട്ടെ, വാങ്ങാൻ
സന്തോഷം ചെറുല്ലേവനും!
സുന്ദരാധരപല്ലവങ്ങളിൽ
മന്ദഹാസം വിരിയവേ;

നീലലോലാളകങ്ങൾ നന്മുദ-
 ഫാലകത്തിലിളകവേ;
 മന്ദവായുവിലംശുകാഞ്ചലം
 മന്ദമന്ദമിളകവേ;
 വിണ്ണിനുള്ള വിശുദ്ധകാന്തിയാ-
 ക്കണ്ണിണയിൽ വഴിയവേ;
 മാലികയുമായ് മംഗലാംഗിയാൾ
 ലാലസിച്ചിതാപ്പാതയിൽ!
 താരുണ്യമൽപനാളിനുള്ളിലാ-
 ത്താരെതിരുടൽ പുൽകിടാം.
 ഇന്നൊരാന്നസാരമാമിളം-
 ക്കുന്ദകോരകംതാനവൾ!
 രാജപാതയിലിങ്ങിങ്ങിയിയോ-
 രാ ജനാവലിയൊന്നുപോൽ,
 ആനന്ദസ്തബ്ധമായി, സുന്ദര-
 ഗാനമീവിധം കേൾക്കവേ.....
 'ആരു വാങ്ങുമിന്നാരു വാങ്ങുമീ-
 യാരാമത്തിന്റെ രോമാഞ്ചം? . . . . '

ചേലൈഴുന്നൊരത്തുമലർമാലു-
 മാളില്ലേ, വാങ്ങാനാരുമേ?
 തങ്കനാണുങ്ങളായതിന്നവർ
 ശങ്കിയാതെത്ര നൽകീല!
 പൊന്നനൽകുന്നു പൂവിനായിക്കൊ-
 ണെന്നാലും മതിവന്നീലേ?
 ഓമലേ, നിൻ ധനാഭിലാഷത്തിൻ-
 സീമ നീപോലും കാണീലേ?
 അന്തരീക്ഷാന്തരം പിളർന്നുനീ,
 ഹന്ത, പായുന്നുമോഹമേ!.
 'ആരു വാങ്ങുമിന്നാരു വാങ്ങുമീ-
 യാരാമത്തിന്റെ രോമാഞ്ചം? . . . . '

പൊൻപുലരിയെത്തെല്ലിടമുൻപു
 ചുമ്പനം ചെയ്ത ഭാനുമാൻ,
 നീലവാനിൻ നടുവിൽനിന്നതാ
 തീയെതിർവെയിലുകുന്നു.

പച്ചിലച്ചാർത്തിനൾലിലായോരോ
 പക്ഷികൾ കൊൾവു വിശ്രമം.
 ചൂടുകൊണ്ടു വരണ്ട വായുവി-
 ലാടിടുന്നു ലതാളികൾ
 - ആരും വാങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നോ, ഹാ, നി-
 ന്നാരാമശ്രീതൻസൗഭാഗ്യം?....."
 കാട്ടിലാ മരച്ചോട്ടിലാ,യുണ്ടൊ-
 രാട്ടിടയകുമാരകൻ,
 ഉച്ചവെയിലേൽക്കാതെല്ലുസിക്കുന്നു
 പച്ചപ്പുൽത്തട്ടിലേകനായ!
 മുൻപിലായിതാ, മോഹനാംഗിയാം
 വെമ്പലാർന്നൊരു ബാലിക!
 ഇപ്പൊഴുമുണ്ടപ്പിഞ്ചുകൈയി,ല-
 പ്പൊൽപ്പുതുമലർമാലിക!
 ആനതാനനയായി നിന്നവ-
 ളാദരാൽ, മന്ദമോതിനാൾ:-
 "ബാല,മത്തുച്ഛസമ്മാനമാകും
 മാല- നീയിതു വാങ്ങുമോ?"
 വിസ്മയസ്തബ്ധനായതില്ലവൻ
 വിസ്മരിച്ചതില്ലൊന്നുമേ
 സ്വീയമാം ശാന്തഭാവത്തിൽ,സ്കൃത-
 പീയുഷം തുകിയോതിനാൻ:-
 'ഇല്ലല്ലോനിനകേകുവാന്നൊരു
 ചില്ലിക്കാശുമെൻകൈവശം!...'

അസ്സമാംഗിതനക്ഷികളി,ലി-
 തശ്രുബിന്ദുക്കൾ ചേർത്തുപോയ!
 അഗ്നാളനാളത്തിങ്കൽ നിന്നിദം
 നിർഗ്ഗളിച്ചു സഗദ്ഗദം:
 'ഒന്നരണ്ടല്ല തങ്കനാണയം
 മുന്നിൽ വെച്ചതാ മാനുഷർ;
 ആയവർക്കാർക്കും വിറ്റീല, ഞാനീ-
 യാരാമത്തിന്റെ രോമാഞ്ചം!-'
 'ഓമനേ, മാപ്പിരന്നിടുന്നു ഞാ-
 നാ മലർമാല്യം വാങ്ങിയാൽ
 എന്തു നൽകേണ്ടു പിന്നെ ഞാ,നെന്റെ
 സന്തോഷത്തിന്റെ മുദ്രയായ?... '

പുഞ്ചിരിയിൽക്കുളിർത്ത, നൽക്കിളി-
ക്കൊഞ്ചൽ തൂകിനാൾ കണ്മണി:-
'ആ മുരളിയിൽനിന്നൊരു വെറും
കോമളഗാനം പോരുമേ!....

പൂവിനെ നോക്കിച്ചിരിക്കും ചിലപ്പോൾ ഞാൻ
ദ്വേധിനെ നോക്കി ഞാൻ വിസ്മയിക്കും;
ആശിക്കും ചന്ദ്രനെ മാനോടു ചേർക്കുവാ-
നാവൽപ്പൂവൊന്നിനാല്പാപി നേടും!

#####

ഐക്യഗാഥ

ഉള്ളൂർ എസ് പരമേശ്വരയ്യർ²

ഇമ്മരത്തോപ്പിലെത്തെമണിക്കാറ്റിന്റെ
മർമ്മരവാക്യത്തിന്നർത്ഥമെന്തോ?
എന്നയൽക്കാരനിൽനിന്നു ഞാൻ ഭിന്നന--
ല്ലെന്നങ്ങു നിന്നിതു വന്നരയ്യ
മാനത്തു വട്ടത്തിൽപ്പാറുമിപ്പക്ഷിതൻ
തേനൊലിക്ഷാനത്തിൻ സാരമെന്തോ?
എന്നയൽനാട്ടിൽനിന്നെൻനാടു വേറെയ--
ല്ലെന്നതു രണ്ടും കണ്ടോതിടുന്നു
തൻതിരമാല തന്നൊച്ചയാലീയാഴി
സന്തതമെന്നോന്നു ഘോഷിക്കുന്നു?
ഭൂഖണ്ഡമൊന്നിനൊന്നന്യമല്ലെന്നതി--
താകവേ തൊട്ടറിഞ്ഞോതിടുന്നു.
വ്യോമത്തിൽ നിന്നിടിദുന്ദി കൊട്ടിയി-

2 മലയാള ഭാഷയിലെ പ്രമുഖ കവിയും പണ്ഡിതനുമായിരുന്ന മഹാകവി ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ (1877 ജൂൺ 06 - 1949 ജൂൺ 15.) ചങ്ങനാശ്ശേരിയിലെ പെരുന്നയിൽ താമരശ്ശേരി ഇല്ലത്താണ് ജനിച്ചത്. തിരുവനന്തപുരം ഉള്ളൂർ സ്വദേശിയായ പിതാവ്[1]സുബ്രഹ്മണ്യ അയ്യർ ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. അമ്മ ചങ്ങനാശേരി സ്വദേശിനിയായ ഭഗവതിയമ്മ. അദ്ദേഹം പെരുന്നയിൽ തന്നെയാണ് ബാല്യകാലം ചെലവഴിച്ചത്. അച്ഛന്റെ അകാലമരണത്തെത്തുടർന്ന് അമ്മയോടൊപ്പം അച്ഛന്റെ നാടായ ഉള്ളൂരിലേക്കു താമസം മാറി. ഉള്ളൂർ, കമാരനാശാൻ, വള്ളത്തോൾ എന്നീ കവികൾ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ മലയാളകവിതയിൽ കാല്പനിക പ്രസ്ഥാനത്തിനു തുടക്കം കുറിച്ച ശ്രദ്ധേയരായി. സാഹിത്യ ചരിത്രത്തിൽ ഇവർ കവിത്രയം എന്നറിയപ്പെടുന്നു. കവി എന്നതിനു പുറമേ സാഹിത്യചരിത്രകാരൻ, ഭാഷാഗവേഷകൻ, ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എന്നീ നിലകളിൽ ഉള്ളൂർ പേരെടുത്തിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരിന്റെ ചീഫ് സെക്രട്ടറിയായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ക്കാർമുകിലെന്നോന്നു ഗർജിക്കുന്നു?
രണ്ടല്ല നാകവുമുഴിയുമെന്നതു
രണ്ടിനും മദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നുരയ്ക്ക
മന്ദമെൻപു,ത്തതിൻ സ്പന്ദത്താൽച്ചെയ്യമീ--
മന്ത്രോപദേശത്തിൻ മർമ്മമെന്നോ?
ആപരബ്രഹ്മം താൻ ഞാനെന്നു കൂറുന്നു
രാപ്പകലെന്നോടെന്നന്തര്യാമി

*****

കുട്ടിയും തള്ളയും

കുമാരനാശാൻ

പൂക്കുന്നിതാ മുല്ല, പൂക്കുന്നിലഞ്ഞി,
പൂക്കുന്നു തേന്മാവു, പൂക്കുന്നശോകം;
വായ്ക്കുന്നു വേലിക്കു വർണ്ണങ്ങൾ, പൂവാൽ
ചോക്കുന്നു കാടന്തിമേഘങ്ങൾപോലെ.

എല്ലാടവും പുഷ്പഗന്ധം പരത്തി
മെല്ലെന്നു തെക്കുന്നു വീശുന്നു വായു;
ഉല്ലാസമീ നീണ്ട കൂർക്കുവത്താ-
ലെല്ലാർക്കുമേകുന്നിതേ കോകിലങ്ങൾ.

കാണുന്നിതാ രാവിലേ പൂവു തേടി
ക്ഷീണത്വമോരാത്ത തേനീച്ച കാട്ടിൽ
പോണേരെയുത്സാഹമുൾക്കൊണ്ടിവയ്ക്ക-
നോണം വെളുക്കുന്നുഷസ്സോയിതെല്ലാം?

പാടങ്ങൾ പൊന്നിൻനിറംപൂണ്ടു, നീളെ-
പ്പാടിപ്പറന്നെത്തിയിത്തത്തയെല്ലാം
കേടറ്റ നെല്ലിൻ കതിർക്കാമ്പുകൊത്തി-
ക്കൂടാർന്ന ദിക്കോർത്തു പോകുന്നു വാനിൽ.

ചന്തം ധരയ്ക്കേറെയായ് ശീതവും പോ,-
യന്തിക്കു പൂങ്കാവിലാളേറെയായി;
സന്തോഷമേറുന്നു, ദേവാലയത്തിൽ
പൊതുവെ വാദ്യങ്ങൾ—വന്തു വസന്തം!

നാകത്തിൽനിന്നോമനേ, നിന്നെ വിട്ടീ
ലോകത്തിനാനന്ദമേകുന്നിതീശൻ
ഈ കൊല്ലമീ നിന്റെ പാദം തൊഴാം ഞാൻ
പോകൊല്ല പോകൊല്ല പൂക്കാലമേ നീ!

ചിന്തിച്ചിളക്കാറ്റുതൻ നിസ്വനത്താ-
ലേത്തോന്നുരയ്ക്കുന്നു നീ?—ഞാനറിഞ്ഞു,
"എന്താതനാം ദേവനോതുന്നതേ ഞാ-
നെന്നാകിലും ചെയ്യു"വെന്നല്ലയല്ലീ?

~~~~~

മിന്നാമിനുങ്ങ്

കുമാരനാശാൻ

ഇതെന്തൊരാണമിതെന്തു കൗതുകം!
സ്വതന്ത്രമായ് സുന്ദരിപ്രഭാകണം
ഇതാ പറന്നെത്തിയടുത്തു ഹാ! പറ-
ന്നിതാ തൊടുമുടി വിണ്ണിലായിതേ!

ഉടൻ മടങ്ങുന്നിത, പുത്തിരുട്ടിലായ്-
ക്കിടന്ന വേലിച്ചെടിതന്റെ തുമ്പിതിൽ;
ചുടുന്നതില്ലിച്ചെറുതീയതൊന്നുമേ!
കെടുന്നമില്ലീ മഴയത്തുപോലുമേ!

ഇരിക്കാലാ പൊങ്ങുക, വിണ്ണിലോമനേ,
ചരിക്ക നീ മിന്നിമിനുങ്ങിയങ്ങനെ,
വരിപ്പുമാം തങ്കമുറച്ച രേഖപോ-
ലിരുട്ടു കീറുന്നൊരു വജ്രസൂചിപോൽ.

സൂരിക്കുമീ നിന്നുടലിൻ പദാർത്ഥമെ-
ന്തായ്, മിന്നൽപ്പിണരിൻ സ്പലിംഗമോ?
വിരഞ്ഞുപോം താരഗണങ്ങൾ തമ്മിലാ-
ഞ്ഞുരഞ്ഞുപാറും പൊടിയോ, നിലാവതോ?

പുളച്ചിടുനെന്നന്താരഹോ! വെറും
വെളിച്ചമേ, വാ കിളിവാതിലൂടെ നീ,
വിളിച്ചുകേളാത്തവിധം ഗമിക്കിലാ-
മൊളിച്ചിടാൻ കള്ള, നിനക്കു വയ്യെടോ!

പിലാവില്ലം തെങ്ങിലുമക്കവുങ്ങിലും
വിലോലമായ് മാവിലുമങ്ങുമിങ്ങുമേ
വിലങ്ങിടും നീ പ്രകൃതിക്കു ചാർത്തുവാൻ

നിലാവു പൂമ്പട്ടിനു പാവു നെയ്യയോ?

മിനുങ്ങി നീ ചെന്നിട്ടു, മാറണയ്ക്കുവാൻ
കനിഞ്ഞിതാ കൈത്തളിരാർന്ന ഭൂതഹം
അനങ്ങിടാത്തങ്ങനെ നിൽപ്പി, താർക്കുമേ
മനം കൊതിക്കും മൂടുവെത്തൊടാനെടോ!

അതാ വിളങ്ങുന്നു ഭവദ്ഗണങ്ങളാൽ
സ്വതേ ചൂഴ്ന്നിപ്പനിനീർമലർച്ചെടി;
അതിന്നൊടൊക്കില്ലൊരു ചക്രവർത്തിത-
ന്നതിപ്രകാശം കലരും കിരീടവും.

പരന്ന വൻശാഖകൾ മേലിവറ്റയാർ-
ന്നിരുട്ടിൽ മിന്നുന്നു മരങ്ങളാകവേ;
നിരന്നു നക്ഷത്രഗണങ്ങൾ കീഴ്മാ-
ർന്നിരട്ടയായ് തീർന്നൊരു വിണ്ണുപോലവേ.

വിളങ്ങിയും മങ്ങിയുമൊന്നിതാ വരു-
ന്നിളകിർത്തുവൊളിയാർന്നു പൊങ്ങിയും
തളർന്നുവീണും—ചെറുതാരമൂഴിതാൻ
വളർപ്പതാമിങ്ങിതു—തള്ള വാനിലാം.

മുറിക്കുകത്തായിതു! ഹാ! പ്രകാശമേ,
കരത്തിൽ വാ, കേറുക പുസ്തകങ്ങളിൽ,
ഉറക്കറയ്ക്കുള്ള കെടാവിളക്കുപോ-
ലിരിക്ക വന്നീയണിമേശമേലുമേ.

കനക്കുമുത്സാഹമൊടങ്ങുമിങ്ങും
തനിക്കു തോന്നുവടിതന്നെയെങ്ങും
മിനുങ്ങിമങ്ങും ചൊടിയാർന്ന മിന്നാ-
മിനുങ്ങുമുൾപ്പുവുമുടപ്പിറപ്പോ?

@@

ഓമനേ നീയുറങ്ങേ!

ഉള്ളൂർ എസ് പരമേശ്വരയ്യർ

ഓമനേ, നീയുറങ്ങേമിഴിവണ്ടിണ-
ത്തുമലർത്തേൻകഴമ്പെന്റെ തങ്കം!
ആടിയും പാടിയും ചാടിയുമോടിയും
വാടിയും വീടും മുഖരമാക്കി
വാടി വിയർത്ത മുഖാംബുജത്തോടെനെ-
ത്തേടി നീയന്തിയിൽ വന്നനേരം
നിൻകവിശ്വത്തകത്തകിട്ടികൽപ്പിഞ്ചുമ-
യെൻകണ്ണിലുണ്ണി! ഞാനെത്ര വച്ചു!

നെറ്റിപ്പനിമതിപ്പോളമേലങ്ങിങ്ങു
പറ്റിക്കിടന്ന കുറുനിരകൾ
കോതിപ്പറകോട്ടൊതുക്കി വെൺമുത്തൊളി-
സ്വേദബിന്ദുക്കൾ തുടച്ചുമാറ്റി
ആരോമൽപ്പെതലേ! ഞാനെത്ര നിന്നെയെൻ
മാറോടണച്ചു പുണർന്നു നിന്നു!
അൻപാർന്നു വെള്ളിത്തളികയിൽ ഞാൻ നല്കും
പൈമ്പാൽപ്പൊടിയരിച്ചോരെൻ കുട്ടൻ
പാർവണത്തിങ്കളിൽത്തങ്ങുമമുതൊരു
ഗീർവാണബാലൻ ഭൂജിക്കുംപോലെ
മിഷ്ടമായ് ഭക്ഷിച്ചുറങ്ങുകയായ് പൂവൽ
പ്പട്ടമേലാപ്പണിത്തൊട്ടിലിതിൽ
വാനിൽക്കതിരൊളി വീശിത്തിളങ്ങീടും
തൂനക്ഷത്രത്തിൻ ശരിപ്പകർപ്പേ!
ആണിപ്പൊൻചെപ്പിനകത്തു വിലസീടും
മാണിക്യക്കല്ലിനടപ്പിറപ്പേ

ഓമനേ, നീയുറങ്ങേമിഴിവണ്ടിണ-
ത്തുമലർത്തേൻകഴമ്പെന്റെ തങ്കം!

*****

പൂക്കാലം

കുമാരനാശാൻ³

പൂക്കുന്നിതാ മൂല്യം പൂക്കുന്നിലഞ്ഞി,
പൂക്കുന്നു തേന്മാവു, പൂക്കുന്നശോകം;
വായ്ക്കുന്നു വേലിക്കു വർണ്ണങ്ങൾ, പൂവാൽ
ചോക്കുന്നു കാടന്തിമേഘങ്ങൾപോലെ.

എല്ലാടവും പുഷ്പഗന്ധം പരത്തി
മെല്ലെന്നു തെക്കുന്നു വീശുന്നു വായു;
ഉല്ലാസമീ നീണ്ട കൂർച്ചവത്താ-
ലെല്ലാർക്കുമേകുന്നിതേ കോകിലങ്ങൾ.

കാണുന്നിതാ രാവിലേ പൂവു തേടി
ക്ഷീണത്വമോരാത്ത തേനീച്ച കാട്ടിൽ
പോണെയുത്സാഹമുൾക്കൊണ്ടിവയ്ക്കു-
ന്തോണം വെളുക്കുന്നുഷ്ണോയിതെല്ലാം?

പാടങ്ങൾ പൊന്നിൻനിറംപൂണ്ടു, നീളെ-
പ്പാടിപ്പറന്നെത്തിയീത്തത്തയെല്ലാം
കേടറ്റ നെല്ലിൻ കതിർക്കാമ്പുകൊത്തി-
ക്കൂടാർന്ന ദിക്കോർത്തു പോകുന്നു വാനിൽ.

ചന്തം ധരശ്ശേരയായ് ശീതവും പോ,-
യത്തിക്കു പൂങ്കാവിലാളേരെയായി;
സന്തോഷമേറുന്നു, ദേവാലയത്തിൽ
പൊത്തുന്നു വാദ്യങ്ങൾ—വന്തു വസന്തം!

നാകത്തിൽനിന്നോമനേ, നിന്നെ വിട്ടി
ലോകത്തിനാനന്ദമേകുന്നിതീശൻ
ഈ കൊല്ലമീ നിന്റെ പാദം തൊഴാം ഞാൻ

3 മലയാളകവിതയുടെ കാല്പനിക വസന്തത്തിനു തുടക്കം കുറിച്ച കവിയാണ് എൻ. കുമാരനാശാൻ (ഏപ്രിൽ 12, 1873 - ജനുവരി 16, 1924). ആശാന്റെ കൃതികൾ കേരളീയ സാമൂഹികജീവിതത്തിൽ വമ്പിച്ച പരിവർത്തനങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ സഹായകമായി. ആധുനിക കവിത്രയത്തിലൊരാളാണ് കുമാരനാശാൻ. ആശയ ഗംഭീരൻ, സ്നേഹ ഗായകൻ എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശേഷണങ്ങളാണ്.

പ്രേമസംഗീതം

ഉള്ളൂർ എസ് പരമേശ്വരയ്യർ

ഒരാറ്റമതമുണ്ടു -ലകി,നായിരാം പ്രേമം; അതൊന്നല്ലോ
പരക്കെ നമ്മെപ്പാലമുട്ടും പാർവണശശിബിംബം
ഭക്ത്യനുരാഗദയാദിവപുസ്സാപ്പരാത്മചൈതന്യം
പലമട്ടേന്തിപ്പാരിതിനെങ്ങും പ്രകാശമരുളുന്നു.
അതിന്നൊരരിയാം നാസ്തിക്യംതാൻ ഭ്രഷ്ടം; ലോകത്തി--
ന്നഹോ! തമസ്സാമതിലടിപെട്ടാലകാലമുതൃ ഫലം.
മാരണദേവതയാമതു മാറ്റം മണവറ പട്ടയായ്,
മടുമലർവാടിക മരുപ്പറമ്പായ്, വാനം നാരകമായ്.

II

പദങ്ങളന്വയമാർന്നേ വാക്യം ഭവിപ്പു സാർത്ഥകമായ്;
ശ്രുതിയും താളവുമൊത്തേ ഗാനം ശ്രോത്രസുഖം നല്കൂ.
പരാർദ്ധസംഖ്യം പരമാണ്യഗണം പരസ്സരം ചേരും
ശരീരമുടയോന്നല്ലീ സകലം ചരാചരഗ്രാമം?
പരാനപേക്ഷം പ്രാണിക്കമരാൻ പഴുതില്ലൊരിടത്തും;
പരൻപുമാനും പ്രകൃതിസഹായൻപ്രപഞ്ചഘടനത്തിൽ.
പേർത്തും തമ്മിൽ പൂർവ്വപേർതജോവായാകാശങ്ങൾ
പിണയ്യുമേന്മേൽ സൃഷ്ടിയിലീശൻ; പിരിപ്പു സംഹൃതിയിൽ
വരിഞ്ഞു നില്ലൊരു സു-മമളിയെത്തൻ വിശിഷ്ടഗന്ധത്താൽ
വിവിക്തവിരസം വീണ്ടും വീണ്ടും വിളിപ്പുസവിധത്തിൽ
മധുവ്രതത്തിനു മടുമലർ വേണം മനം കുളിർപ്പിപ്പാൻ
മലർന്ന പൂവിനു വണ്ടും വേണം മന്നിതു വിണ്ണാവാൻ
പ്രജകൾ ജഗത്തിൽ സുകൃതികൾ ജായാപതികൾ നട്ടും ശുഭമാം
പരസ്സരപ്രണയാമരതരുവിൻ ഫലപ്രകാശങ്ങൾ
ചൂടാൻമലരും ഘനമാണ്ണോന്നിനദോഹദകാലത്തിൽ
ചുമന്നിരിപ്പു ദുർഭരഗർഭം സുഖേന ജനയിത്രി

പിതാവു, മാതാ, വൃദ്ധപിറന്നോർ ബാധവരിഷ്ടന്മാർ
 പ്രേയസി, മക്കൾ, ഭൂജിഷ്യർ തുടങ്ങി പ്രേമപരാധീനർ
 പരിചരണോദ്യതർ പലജീവികൾതൻ പരിതഃസ്ഥിതിമൂലം
 പദേപദേ നാം പ്രമുദിതർ കാഞ്ച ഭവാബ്ധി ഗോഷ്ഠമായ്

[3]

III

പ്രപഞ്ചമുക്തം നമ്മുടെ രൂപം പ്രതിബിംബിപ്പിപ്പു;
 പ്രപഞ്ചകുഹരം നമ്മുടെ ശബ്ദം പ്രതിധ്വനിപ്പിപ്പു;
 പ്രപഞ്ചമസ്തദ്വചനാമ്രേജനപണ്ഡിതമാം കീരം
 പ്രപഞ്ചമസ്തൽഭാവവിധംബന പാടവമാർന്ന നടൻ;
 പ്രപഞ്ചഭൂമിയിൽവിതച്ചവിത്തിൻ ഫലത്തെ നാം കൊയ്തു;
 പ്രപഞ്ചമന്തർവ്വ പട്ടം വെട്ടും പകരത്തിനുപകരം.
 വിളക്കു കൈവശമുള്ളവനെങ്ങും വിശ്വം ദീപമയം,
 വെണ്മ മനസ്സിൽ വിളങ്ങുന്ന ഭദ്രന മേന്മേലമൃതമയം.
 പേശലമല്ലൊരു വസ്തുവുമുലകിൽ പ്രേക്ഷകനില്ലെന്നാ,-
 ലീശ്വരസൃഷ്ടിയിലെങ്ങെങ്ങില്ലീയിതരേതരയോഗം?
 പദാർത്ഥനിരതൻ പ്രകൃതിജഭാവം പരസ്സരാകർഷം;
 പ്രാണികലത്തിൻ പ്രഥമാത്മഗുണം പരസ്സരപ്രേമം.
 നമിക്കിലുയരാം, നടുക്കിൽത്തിന്നാം, നൽകുകിൽ നേടി-ടാം;
 നമുക്കു നാമേ പണിവതു നാകം നരകവുമതുപോലെ
 മനവും മിഴിയും നാവും കരവും മന്നിൻ മാലകലാൻ
 മഹാനുകമ്പാമന്യുണിതമാക്കും മനുഷ്യർ ദേവന്മാർ
 പാഷാണൗഷധിപക്ഷിമൃഗാദികൾ പല പല വടിവുകളിൽ
 പ്രകൃതി ലസിപ്പു നമുക്കു ചുറ്റും പരമോത്സവദാത്രി.
 പേർത്തും നമ്മിലുമവയിലുമൊപ്പം പ്രേക്ഷിപ്പോർക്കെല്ലാം
 പ്രേമാത്മാവായ് വിലസും നമ്മുടെ പിതാവിനെക്കാണാം.
 ഉലകാമുത്തമവിദ്യാലയമിതിലുപകാരോപനി,ഷ-
 ത്തോതിക്കോനവനപദേശിപ്പതു മുറക്കവേ കേൾക്കാം.
 ഏകോദരസോദരർ നാമേവരു,മെല്ലാജീവികളും
 ലോകപടത്തിൽത്തമ്മിലിണങ്ങിടുമോതപ്രോതങ്ങൾ
 അടുത്തുനില്പോരുന്നജരെ നോക്കാനക്ഷികളില്ലാത്തോർ--
 കരൂപനീശ്വരനദൃശ്യനായാലതിലെന്താശ്ചര്യം?
 അഹോ! ജയിപ്പു ജഗദാധാരമൊരതുഭിവിവൃമഹ--
 സ്സഖണ്ഡമദ്യമചിന്ത്യവൈഭവമനാദിമദ്ധ്യാന്തം.
 ആഴ് വാഞ്ചേരിത്തന്ത്രാക്കളിലുണ്ടയുൻപുലയനിലു-
 ണ്ടാദിത്യനിലുണ്ടണക്രമിയിലുമുണ്ടതിൻ പരിസ്തരണം

സങ്കീർത്തനം

കുമാരനാശാൻ

ചന്തമേറിയ പൂവിലും ശബളാഭമാം
ശലഭത്തിലും
സന്തതം കരതാരിയെന്നൊരു ചിത്ര-
ചാതുരി കാട്ടിയും
ഹന്ത! ചാരുകടാക്ഷമാലകളർക്ക-
രശ്മിയിൽ നീട്ടിയും
ചിന്തയാം മണിമന്ദിരത്തിൽ വിളങ്ങു-
മീശനെ വാഴ്ത്തവിൻ!

സാരമായ് സകലത്തിലും മതസംഗ്രഹം
ഗ്രഹിയാത്തതായ്
കാരണാന്തരമായ് ജഗത്തിലുയർന്നു
നിന്നിടുമൊന്നിനെ
സൗരഭോൽക്കട നാഭികൊണ്ടു മൃഗംകണ്ഠ-
ക്കന്ദമേയമായ്
ദൂരമാകിലുമാത്മഹാർദ്രഗുണാസ്സദത്തെ
നിനയ്ക്കവിൻ!

നിത്യനായക, നീതിചക്രമതിൻ-
തിരിച്ചിലിനക്ഷമാം
സത്യമുൾക്കമലത്തിലും സ്ഥിരമായ്
വിളങ്ങുക നാവിലും
കൃത്യഭൂ വെടിയാതെയും മടിയാതെയും
കരകോടിയിൽ
പ്രത്യഹം പ്രഥയാർന്ന പാവനകർമ്മ-
ശക്തി കളിക്കുക!

സാഹസങ്ങൾ തുടർന്നുടൻ സുഖഭാണ്ഡ-
മാശു കവർന്നുപോം
ദേഹമാനസ ദോഷസന്തതി ദേവ
ദേവ, നശിക്കണേ.
സ്നേഹമാം കുളിർപൂനിലാവു പരന്ന
സർവവുമേകമായ്
മോഹമാമിതൾ നീങ്ങി നിന്റെ മഹത്ത്വ-
മുള്ളിൽ വിളങ്ങണേ.

ധർമ്മമാം വഴി തന്നിൽ വന്നുണ്ടുന്ന വൈരികളെല്ലാവരേ
നിർമ്മലദ്യുതിയാർന്ന നിശ്ചയഖഡ്ഗമേന്തി നടന്നുടൻ
കർമ്മസീമ കടന്നുപോയ് കളിയാട്ടുവാൻതളേണമേ
ശർമ്മവാരിധിയിൽ കൃപാകര, ശാന്തിയാം മണിനുകയിൽ.

๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑

സൗന്ദര്യലഹരി

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള⁴

പച്ചിലച്ചാർത്തിൻ പഴുതികലുടതാ കാൺമൂ
പശ്ചിമാംബരത്തിലെപ്പനിനീർപ്പുനോട്ടങ്ങൾ.
ഇത്തരം സൗന്ദര്യം ഞാൻ നകരാൻ തുടങ്ങിയി-
ട്ടെത്ര കാലമാ,യെന്നാലിനിയും തീർന്നില്ലല്ലോ!

ഓരോരോ ദിവസവുമത്യന്തർശലമായിട്ടും
ചാരുതയൊന്നീ ലോകഗാളത്തെപ്പുതുക്കുന്നു.
അല്ലെങ്കിൽ, പ്രാപഞ്ചികജീവിതത്തിനെ, നമ്മ-
ളെല്ലാരുമിതിൻമുൻപേ വെറുത്തുകഴിഞ്ഞേനെ!
പൂർവ്വദിങ്ങ്മുഖത്തിങ്കൽ സിന്ദൂരപൂരംപൂശി-
പ്പുവിനെച്ചിരിപ്പിച്ചുവന്നെത്തും പുലരിയും;
മുല്ലമൊട്ടുകൾവാരി വാനിങ്കൽ വിതറിക്കൊ-
ണ്ടുല്ലാസഭരിതയായണയുംസന്ധ്യാ ശ്രീയും;
വാനിലുല്ലുസിച്ചിട്ടും വാർമ്മതിയൊഴുക്കുന്ന
പൂനിലാവിങ്കൽ കുളിച്ചെത്തിട്ടും രജനിയും;-
എന്തിനിപ്രകൃതിയിൽ സൗന്ദര്യമയമായു-
ള്ളെത്തും,ഹാ ജീവിതത്തെ മധുരിപ്പിച്ചിട്ടുന്ത!
കുളിർത്തമണിത്തെന്നൽ സൗരഭോന്മദം പൂണ്ടു
തളിർത്ത തരക്കളെത്തഴുകിത്തളരവേ;
അന്തരംഗാന്തരത്തിലംബരാന്തത്തെയേന്തി-
ത്തന്തിരകളാൽ താളംപിടിച്ചു പാടിപ്പാടി
പാറക്കെട്ടുകൾതോറും പളങ്കമണി ചിന്നി-

4 മനുഷ്യനെന്ന നിലയിലും കവിയെന്ന നിലയിലും മറ്റുള്ള മലയാളകവികളിൽനിന്നു തികച്ചും ഒറ്റപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നു മഹാകവി ചങ്ങമ്പുഴ. മലയാളത്തിന്റെ ഈ പ്രിയപ്പെട്ട കവി 1911 ഒക്ടോബർ 10-ന് ജനിച്ചു. ജന്മദേശം ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽപ്പെട്ട (ഇപ്പോൾ എറണാകുളം ജില്ലയിൽ) ഇടപ്പള്ളിയാണ്. ഇടപ്പള്ളി ചങ്ങമ്പുഴത്തറവാട്ടിലെ ശ്രീമതി പാറക്കുട്ടിയമ്മയാണ് മാതാവ്. തെക്കേടത്തു വീട്ടിൽ രാമൻ മേനോൻ പിതാവു.

